31/03/2020

Αρχιεπ. Μακάριος: Η πανδημία, ο πανικός, οι επιθέσεις στην Θεία Κοινωνία και η “ευκαιρία” του Χριστιανού να βγει από τον εαυτό του (Σύνδεση skype)

/ Επικαιρότητα / Συνεντεύξεις

Με αφορμή την πανδημία του κορωνοϊού που απειλεί την ανθρωπότητα μίλησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη σε απευθείας σύνδεση από το Σίδνεϊ της Αυστραλίας.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον ιό και τα μέτρα προστασίας που έχει λάβει η Αυστραλία αλλά και στην απόφαση της Αρχιεπισκοπής να κρατήσει **τους Ιερούς Ναούς σε λειτουργία κεκλεισμένων των θυρών.**

Εξέφρασε την πικρία του για όλους όσους καταφέρονται **εναντίον της Θείας Μεταλήψεως**

λέγοντας χαρακτηριστικά ότι δεν είναι δυνατόν να μιλούν και να εκφράζουν άποψη άνθρωποι, που έχουν πλήρη άγνοια από το Ιερό Μυστήριο ενώ αναφέρθηκε και στο πως οι Χριστιανοί αντιλαμβάνονται **τις δοκιμασίες και ξεπερνούν τους πειρασμούς.** "Ἡ Ἐκκλησία μας, δεν είναι η Εκκλησία του πόνου καί της αρρώστιας. **Είναι η Εκκλησία της χαράς, της αγάπης, της νίκης κατά του θανάτου**. Ο πόνος και η κάθε δυσκολία πού έρχονται στη ζωή είναι για το χριστιανό μια ευκαιρία να γίνει καλύτερος, να βγει από τόν εαυτό του, από τήν εσωστρέφειά του και την φιλαυτία του. Ο πόνος μας δίνει τή δυνατότητα να αισθανθούμε τόν πλησίον μας" τόνισε ο Σεβασμιώτατος στη συνέντευξη που ακολουθεί:

Συνέντευξη: Μαρία Γιαχνάκη
Κάμερα: Ανδρέας Χαλκιόπουλος
Μοντάζ: Κώστας Κουράκος
Επιμέλεια: Πέπη Οικονομάκη

Μεταξύ άλλων στη Συνέντευξή του ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Αὐστραλίας κ. κ. Μακάριος είπε στη Δημοσιογράφο κ. Μαρία Γιαχνάκη

1. Θά μπορούσατε νά κάνατε ἕνα πρῶτο σχόλιο γιά τήν πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ; Βιώνει ὄντως ἡ ἀνθρωπότητα ἕνα βιολογικό παγκόσμιο πόλεμο;

Οἱ μελέτες πού ἔχουν γίνει μέχρι σήμερα ἀποδεικνύουν ὅτι πρόκειται γιά ἰό πού προέκυψε ἀπό μετάλλαξη. Χωρίς νά θέλω νά μπῶ στήν παγίδα τῆς καταστροφολογίας καί στήν ἀποδοχή "προφητειῶν" πού ὀργιάζουν αὐτές τίς ἡμέρες, ἀναγνωρίζω ὅτι ἰατρικά ὁ ἰός ὑπάρχει ἤδη ἀπό τό 2002. Οἱ κορωνοϊοί εἶναι μιά ὁμάδα ἰῶν πού συνήθως προσβάλουν τό ἀναπνευστικό σύστημα τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν ζώων. Ὁ συγκεκριμένος (COVID-19) εἶναι ὁ ἕβδομος στήν οἰκογένεια αὐτή. Τό 2002, ὅπως προαναφέρθηκε, εἴχαμε τήν ἐμφάνιση τοῦ κοφωνοϊοῦ SARS στήν Κίνα, ἐνῶ τό 2012 τήν ἐμφάνιση τοῦ κορωνοϊοῦ MERS στή Μέση Ἀνατολή.

Πέραν ὅμως τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων, εἶναι γνωστό ὅτι ἡ δεύτερη μεγάλη οἰκονομική δύναμη στόν κόσμο εἶναι ἡ Κίνα, ἡ δέ Ἀμερική, πού εἶναι ἡ πρώτη, ἔχει ἕνα τεράστιο χρέος πρός τήν Κίνα. Οἱ ἰσορροπίες εἶναι πάρα πολύ λεπτές. Προβλέπω, μάλιστα, ὅτι τό ἐμβόλιο γιά τή θεραπεία θά ἀνακαλυφθεῖ μᾶλλον στίς ΗΠΑ, διότι ἔτσι θά διατηρηθοῦν οἱ ὑπάρχουσες οἰκονομικές ἰσορροπίες πού κινδύνευαν. Ἀπό τήν ἄλλη περάσαμε παρόμοιες καταστάσεις κατά τό παρελθόν μέ ἰώσεις περισσότερο θανατηφόρες, ἀλλά δέν ὑπῆρξε ἡ ἴδια παγκόσμια

κινητοποίηση. Ὁ συγκεκριμένος κορωνοϊός προκαλεῖ τό θάνατο μόνο στό 1% των προβληθέντων. Ὅλα αὐτά, εἶναι στοιχεῖα πού δέν μπορεῖ κάποιος νά παραθεωρήσει εὔκολα, καί δηλώνουν ὅτι πίσω ἀπό τήν τροπή πού πήραν τά πράγματα μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ κορωνοϊοῦ (ὁ ὁποῖος ἐπιστημονικά ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι δέν εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα) δημιουργήθηκαν κάποιες σκοπιμότητες. Δέν πρόκειται πάντως γιά βιολογικό ὅπλο διότι ἡ ἀσθένεια δέν παρουσιάζει στοιχεῖα βιολογικοῦ πολέμου. Δέν πρόκειται περί ὅπλου μαζικῆς καταστροφῆς, τοξικοῦ χαρακτῆρος, τό ὁποῖο ἐξαπολύθηκε στήν ἀτμόσφαιρα μέ σκοπό νά προκαλέσει μαζικό θάνατο. Πρόκειται γιά μιά πανδημία τήν ὁποία πρέπει ὅλοι μας νά ἀντιμετωπίσουμε μέ ἑνότητα, πίστη, ὑπακοή στίς ἁρμοδιες ἀρχές καί στήν ἐπιστημονική κοινότητα, σύνεση καί νηφαλιότητα.

2. Τί μέτρα ἔχετε λάβει στήν Αὐστραλία;

Ἐδῶ στήν Αὐστραλία προσπαθοῦμε ὅσο μποροῦμε νά τηρήσουμε τά ὑπό τοῦ νόμου προβλεπόμενα καί τά ὑπό τῆς ἐπιστήμης ὑποδεικνυόμενα, ὄχι διότι θέλουμε νά προστατεύσουμε τόν ἑαυτό μας, ἀλλά διότι θέλουμε νά προστατεύσουμε τόν πλησίον μας. Ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅτι οἱ ἀρρώστιες εἶναι δοκιμασία γιά τόν ἄνθρωπο ἀλλά καί γιά τούς δικούς του ἀνθρώπους, γιά τό οἰκογενειακό του περιβάλλον. Δέν θέλουμε κἄν νά σκεφτοῦμε ὅτι θά δοκιμαστοῦν ὁλόκληρες οἰκογένειες. Τό μοναδικό κίνητρο πού ἀναγκαστήκαμε δι᾽ ἐγκυκλίου νά κλείσουμε τίς Ἐκκλησίες μας σέ ὅλη τήν ἤπειρο ἦταν τό πρόσωπο τοῦ πλησίον καί ἡ προστασία τῶν οἰκογενειῶν καί τῆς κοινωνίας γενικότερα. Δέν θέλουμε οἱ Ἐκκλησίες μας νά γίνουν ἑστία μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ σέ κανένα. Δέν θέλουμε ἡ συμμετοχή στή Θεία Λειτουργία καί στίς λοιπές ἀκολουθίες (ὁμαδική λατρεία) νά ἀποτελέσει ἀφορμή νά ἀρρωστήσει κάποιος ἀδελφός μας ἤ ἀκόμη καί νά πεθάνει. Τελοῦνται, βεβαίως, ὅλες οἱ ἀκολουθίες κανονικά, ἀπό τόν ἱερέα καί τόν ψάλτη. Ἡ καμπάνα χτυπᾶ. Οἱ ἀκολουθίες ἀναμεταδίδονται μέσω διαδικτύου. Οἱ ἄνθρωποι ξέρουν ὅτι ὁ ἱερέας τους εἶναι ἐκεῖ καί προσφέρει τήν ἀναίμακτη ἱερουργία ὑπέρ ὑγείας ὅλων αὐτῶν πού δέν βρίσκονται στό νάο καί ὑπέρ ἀναπαύσεως ὅλων αὐτῶν πού δέν βρίσκονται στή γῆ.

3. Πολλοί ἐρωτοῦν γιατί ὁ Θεός ἐπέτρεψε καί ὑπάρχει μιά τέτοια δοκιμασία σέ ὅλο τόν πλανήτη. Εἶναι ἕνα ἐρώτημα παρόμοιο μέ αὐτό γιά τόν πόνο καί τίς δυστυχίες πού κατά καιρούς ἀντιμετωπίζει ἡ ἀνθρωπότητα. Γιατί ὁ Θεός τοῦ ἐλέους καί τῆς ἀγάπης νά ἐπιτρέπει τέτοιες καταστάσεις;

Δέν θά προσπαθήσω νά δώσω μιά ἀπάντηση στά ἐρωτήματα αὐτά, διότι θά ἐμπλακοῦμε σέ μιά διαδικασία ἐκλογίκευσης τοῦ μυστηρίου καί τῆς πίστεως. Μπορῶ ὅμως νά σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας, δέν εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ πόνου καί τῆς ἀρρώστιας. Εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς χαρᾶς, τῆς ἀγάπης, τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου. Ὁ πόνος καί ἡ κάθε δυσκολία πού ἔρχονται στή ζωή εἶναι γιά τό

χριστιανό μιά εὐκαιρία νά γίνει καλύτερος, νά βγεῖ ἀπό τόν ἑαυτό του, ἀπό τήν ἐσωστρέφειά του καί τήν φιλαυτία του. Ὁ πόνος μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά αἰσθανθοῦμε τόν πλησίον μας. Νά ἔρθουμε γιά λίγο στήν κατάστασή του. Νά ἀναθεωρήσουμε καί νά φιλοσοφίσουμε τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά εἶναι ἀπολύτως ἐκκοσμικευμένος καί νά μήν ἀφήνει καθόλου περιθώριο γιά μιά πνευματική καί ἐσχατολογική προοπτική. Ὁ πόνος καί ἡ ἀρρώστια συνήθως κατευνάζουν τά πάθη καί ἀλλοιώνουν τόν ἄνθρωπο.

Βεβαίως ὑπάρχει καί τό ἄλλο ἐνδεχόμενο ἡ ἀρρώστια, ὁ πόνος νά κάνουν τόν ἄνθρωπο πιό σκληρό, πιό ἀπόλυτο καί πιό δύσκολο. Τήν ἀσθένεια τήν ἐκμεταλεύται πολύ ὁ σατανᾶς. Ἄν δέν ἐπιστρατεύσουμε τήν ὑπομονή καί τήν ἐμπιστοσύνη μας στό Θεό, τότε ἀγωνιοῦμε, διαμαρτυρόμαστε, δέν ἀποδεχόμαστε τήν ἀρρώστια μας καί τότε ὁ σατανᾶς δημιουργεῖ ἀναστάτωση καί ἡ μιά ἀρρώστια διαδέχεται τήν ἄλλη. Κάποιοι καταφεύγουν στήν πίστη, θεωρώντας ὅτι μποροῦν νά ξεπεράσουν τήν ἀσθένειά τους. Δέν ξέρω, ὅμως, ἄν αὐτό πρέπει νά εἶναι τό ζητούμενο. Ἡ πίστη στό Θεό δέν σχετίζεται μέ κάποια μορφή δοσοληψίας. Κάποιοι πάλι θεωροῦν ὅτι ἡ πίστη μᾶς προφυλάσσει ἀπό τόν πόνο ἀλλά αὐτό δέν ἰσχύει. Ἡ πίστη ἁπλά μᾶς βοηθᾶ νά καταλάβουμε καί νά ἀποδεχθοῦμε τήν σιωπή τοῦ Θεοῦ ὅταν βασανιστικά ἔχουμε μέσα μας τό μεγάλο ἐρώτημα πού θέσατε προηγουμένως: γιατί ὁ Θεός ἐπιτρέπει τόν πόνο, τήν πανδημία, τόν κορωνοϊό καί τό θάνατο; Γιατί ὁ Θεός στέλνει στόν καρκῖνο σέ μένα;

4. Πώς πρέπει γενικά ὁ Χριστιανός νά ἀντιμετωπίζει τίς ἀρρώστιες;

Μιλώντας γιά τήν ἀρρώστια πρέπει νά διευκρινίσουμε ὅτι ἀναφερόμαστε σέ μία κατάσταση ἡ ὁποία δέν περιγράφεται πάντοτε μέ τά ἰατρικά καί ἐπιστημονικά δεδομένα. Τό σῶμα μας, γιά παράδειγμα νεκρώνεται ὅταν ἡ ψυχή δέν εἶναι ζωντανή, δηλαδή ἡ σωματική ἀτονία πού παρουσιάζεται μερικές φορές εἶναι ἀποτέλεσμα ψυχικῶν καταστάσεων καί ὄχι μόνο βιολογικῶν. Κάποιοι τό γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἄρρωστοι κάποιοι δέν τό γνωρίζουν. Κάποιοι τό ἀποδέχονται κάποιοι ὄχι. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ζεῖ μέ τήν ἀσθένειά του μπορεῖ νά ἀκολουθεῖ ὅμως καί μιά τελείως ἀντίθετη πορεία, δηλαδή νά μήν ἀποδέχεται τήν πραγματικότητα. Γιατί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά ζεῖ μέ τή σάρκα ἤ νά ζεῖ κατά πνεῦμα. Μπορεῖ νά ζεῖ μέ τό Θεό ἀλλά εὔκολα μαθαίνει νά ζεῖ χωρίς Θεό, χωρίς φῶς, χωρίς ἀγάπη.

Εἶναι φυσιολογικό νά ἔχουμε λογισμούς καί ἀνησυχίες μέ τήν ἐμφάνιση μιᾶς πανδημίας. Παρότι ὅμως, εἴμαστε ἄνθρωποι νά μήν δείχνουμε ἀνθρώπινη νοοτροπία καί λιποψυχία. Ἡ ἀρρώστια καί γενικά οἱ δοκιμασίες τῆς ζωῆς γίνονται κριτήριο γιά νά κριθεῖ ἡ πνευματικότητα καί τό βάθος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ὑπέρμετρη ἀνησυχία, ὁ πανικός καί ὁ φόβος ἀποκαλύπτουν ἔλλειψη πνευματικῆς ζωῆς. Γι᾽ αὐτό πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε τήν κάθε ἀρρώστια ὡς παιδιά τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ὥς κοσμικοί ἄνθρωποι. Μέ αὐτό τό πνεῦμα δέν ξέρω ἄν πρέπει νά προσπαθοῦμε νά ξεπεράσουμε τίς ἀρρώστιες μας ἤ ἄν πρέπει νά τίς δεχόμαστε ὡς

ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά τή σωτηρία μας.

Στή συγκεκριμένη περίπτωση βέβαια, τά δεδομένα εἶναι διαφορετικά. Ὅπως τονίστηκε καί προηγουμένως ἡ προστασία δέν ἀφορᾶ τόν ἑαυτό μας ἀλλά τό πρόσωπο τοῦ πλησίον, τό ὁποῖο εἶναι θεμέλιο γιά τήν πνευματική ζωή.

5. Μπορεῖτε νά δώσετε ἕνα μήνυμα στούς ἀναγνώστες μας γιά τίς δυσκολίες τῶν καιρῶν γενικῶς καί εἰδικῶς γιά τήν πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ;

Σέ στιγμές ἐπιδημίας, δοκιμασιῶν καί θλίψεων νά σκεφτόμαστε πόσο κοντά μας εἶναι ὁ Θεός καί οἱ Ἅγιοί μας. Ἄς δοῦμε τή ζωή τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅλοι τους πόνεσαν, βασανίστηκαν, στερρήθηκαν, ἐθλίβησαν, πέρασαν δυσκολίες καί ἀμέτρητες δοκιμασίες. Στά συγγράμματα τῶν μεγάλων Πατέρων μας ἀναφέρεται ἐπανειλημμένα ὅτι ὁ πόνος καί οἱ ἀσθένειες ἐξαγιάζουν τόν ἄνθρωπο. Κανείς ἀπό τούς Ἁγίους μας δέν μίλησε ἐναντίον τοῦ πόνου καί τῆς ἀρρώστιας. Οἱ Ἅγιοι μας ἦταν θαυματουργοί ἀλλά ποτέ δέν θεράπευσαν τούς ἑαυτούς τους. Ἀντίθετα καυχῶνται γιά τίς δοκιμασίες καί τά δεινά τους διότι ἔτσι ὁδηγοῦνται συντομότερα στό Θεό.

Οἱ ἀρρώστιες καί οἱ δυσκολίες θά ἔρχονται στή ζωή μας. Κάποιες φορές θά ἔρχονται ἀπροσδόκητα. Νά μήν σκεπτόμαστε ὅτι δέν μποροῦμε νά τίς ξεπεράσουμε γιατί τότε θά γεμίζουμε ἀγωνία καί φόβο. Ἀλλά νά τίς ἀντιμετωπίζουμε μέ μιά φυσικότητα. Νά βαδίζουμε ἐντελῶς ἐλεύθεροι καί ἀπαλλαγμένοι ἀπό πόθους καί ἐπιθυμίες, γιατί γιά μᾶς τούς Χριστιανούς “εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκωμεν τοῦ Θεοῦ ἐσμέν”. Νά εὐχαριστοῦμε τό Θεό, ὄχι γιά τίς ἀσθένειές μας ἤ γιά τίς θεραπεῖες μας, ἀλλά γιά τό ὅτι, μέσα ἀπό αὐτές, Τόν γνωρίσαμε περισσότερο καί συνδεθήκαμε πιό στενά μαζί Του. Νά προσδοκοῦμε τήν κατάργηση τῶν ὁρίων. Αὐτό σημαίνει ὅτι καταργοῦμε τά ὅποια ἐμπόδια καί γινόμαστε ἕνα μέ Ἐκεῖνον. Φτάνουμε στό σημεῖο πού ἔλεγε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: “ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός”.

Ἡ νέα πανδημία πού βιώνουμε σήμερα παγκοσμίως ἔρχεται νά ἀποδείξει, γιά μιά ἀκόμη φορά, τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία μας καί τόν φόβο μας μπροστά στό ἐνδεχόμενο τοῦ θανάτου. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως εἶναι φτιαγμένος γιά κάτι ἄλλο καί ὄχι γι᾽ αὐτή τή φθορά καί τήν ἀγωνία. Γι᾽ αὐτό προσωπικῶς παρακαλῶ τούς ἀνθρώπους νά εἰρηνεύουν. Νά ἐμπιστεύονται τό Θεό. Τό ξέρω ὅτι δέν εἶναι εὔκολο νά ἐναποθέτεις τόν ἑαυτό στου στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ἡ ζωή πάντα βρίσκει τρόπο νά προχωρεῖ μέσα ἀπό ἀντιξοότητες καί δυσκολίες. Ἡ πίστη μας στό Χριστό εἶναι τεράστια δύναμη, ἀδυσώπητη καί ἀνεξέλεγκτη. Νά τήν ἀξιοποιήσουμε λοιπόν. Νά ἀξιοποιήσουμε τή δύναμη τῆς πίστεως διότι τότε ὅλα θά τά δοῦμε μέ ἕνα διαφορετικό πρίσμα, τό ὁποῖο δέν θά μᾶς κρατᾶ καθηλωμένους στή γῆ ἀλλά θά μᾶς προσανατολίζει στόν οὐρανό.

Θά ξεπαραστεῖ ἡ πανδημία αὐτή. Ἡ Ἀνάσταση θά ἔρθει σύντομα.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ